

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Petru Ursache
Anatolie Țurcan
Nadejda Toma

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului Bandrabura Gheorghii, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 august 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, în cauza penală privind-l pe

***Bandrabura Gheorghii xxxx**, născut la xxxx
originar și domiciliat în xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.02.2014 – 18.08.2016;

Instanța de apel: 19.01.2017 – 11.04.2017;

Instanța de recurs: 14.12.2017– 24.01.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 august 2016, a fost încetat procesul penal în privința lui Bandrabura Gheorghii învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Prin aceeași sentință Bandrabura Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - 1 an închisoare;

- în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal - 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altei persoane și de a exercita activitatea de antreprenariat pe un termen de 3 ani;

- în baza art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal - 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altei persoane și de a exercita activitatea de antreprenariat pe un termen de 3 ani;

- în baza art.27, 187 alin.(2) lit. e) Cod penal - 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Bandrabura Gheorghii i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altei persoane și de a exercita activitatea de antreprenoriat pe un termen de 3 ani, cu executare de sine stătătoare.

Totodată, prin aceeași sentință s-a dispus încasarea de la Bandrabura Gheorghii în beneficiul părții vătămate Luchian Nadejda prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Samburic Elena a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că în dimineața zilei de 15.01.2014, inculpatul Bandrabura Gheorghii, aflându-se în casa de locuit de pe str. xxxx mun. Chișinău, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns geanta de dame ce aparținea cet. Țîmbal Ana în care se aflau bani în sumă de 347 lei, 240 grivne ucrainești, care conform cursului oficial al BNM la acel moment constituia suma de 378 lei, un telefon mobil de model „Nokia 1280” la preț de 300 lei, un telefon mobil de model „Nokia Universal 6510” la preț de 1300 lei și un buletin de identitate pe numele cet. Baracioc Ruslan, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Țîmbal Ana o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 2 325 lei.

Tot el, perioada de la 24.01.2014 până la 30.01.2014, la ora nestabilită, a pătruns în ograda casei de locuit situată în mun. Chișinău str. xxxx, de unde a sustras 15 țevi metalice cu diametrul 120 mm, lungimea 2,5 metri la prețul de 3 842 lei; 10 țevi metalice cu diametrul 150 mm, lungimea 2,5 metri la prețul de 5 330 lei; 4 țevi metalice cu diametrul 40 mm, lungimea 3 metri la prețul de 429 lei; țevi metalice cu diametrul 50 mm cu lungimea 3,5 metri în valoare de 608 lei; profil metalic de mărimea 100x50 mm de lungimea 1,8 metri – 6 bucăți la prețul de 1 260 lei; profil metalic de mărimea 200x 100 mm de lungimea 2,5 metri – 3 bucăți la prețul de 2 232 lei; profil metalic la prețul de 854 lei; 3 butelii de aragaz cu volumul de 27 litri la prețul de 2 640 lei; 10 calorifere din fontă a câte 10 secții și 3 calorifere din fontă a câte 12 secții la prețul de 21 306; un cărucior pentru persoane cu dezabilități în valoare de 1 800 lei, ce aparțineau părții vătămate Samburic Elena, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii cauzând ultimei, daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 40 301 lei.

Tot el, la 08.02.2014, Bandrabura Gheorghii, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând cu intenție directă, profitând de faptul că Jalbă Nichifor este în etate, sun pretextul ca ultimul să-l ajute să ia în credit un telefon mobil cu condiția că primul va achita ratele lunare, iar ca recompensă Jalbă Nichifor va primi 100 lei, l-a convins să meargă la buticul „Unite” al companiei SA „Moldtelecom” din str.xxxx mun. Chișinău, unde Bandrabura Gheorghii s-a prezentat ca nepotul lui Jalbă Nichifor și a prezentat pașaportul ultimului de tip sovietic, și în baza acestui document, pe numele și pe contul cet. Jalbă Nichifor, conform contractului nr.xxxx din xxxx a luat în credit telefonul mobil de model „MTC ZF 116” IMEI xxxx, pe care l-a

însușit, din start neavând intenția de a-și onora obligațiile asumate de a achita ratele și a-l remunera pe Jalbă Nichifor cu 100 lei, cauzând astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă de 911 lei.

Tot el, la 08.09.2015, în perioada de timp a orelor 12.45-15.00, aflându-se în incinta magazinului „Orange Partener” amplasat pe str. xxxx din mun. Chișinău, împreună și de comun acord cu Mămăligă Constantin, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, asumându-și obligația de a achita în rate telefonul mobil de model „HTC Desire 620” cu IMEI xxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit de la Fiodorov Iurii, telefonul mobil vizat, pe care l-a însușit fără a achita în rate prețul acestuia, astfel cauzând părții vătămate Fiodorov Iurii o daună materială considerabilă în sumă de 4 680 lei.

Tot el, Bandrabura Gheorghii, pe data de 11.12.2015 orele 20.30, planificându-și intențiile sale infracționale, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce cet. Luchian Nadejda a urcat în ascensorul din scara blocului locativ din mun. Chișinău str. xxxx, a urmat-o pe aceasta, iar la momentul când ușa ascensorului urma să se închidă, a încercat să-i sustragă geanta de culoare neagră la prețul de 600 lei, în care se afla telefonul mobil de model Huawei 8650 la prețul de 600 lei, bani în sumă de 510 lei, cheile de la locuință și actele personale ale cet. Luchian Nadejda, la care ultima a opus rezistență și a solicitat ajutor, moment în care Bandrabura Gheorghii a aplicat violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea cet. Luchian Nadejda, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.6156 din 14.12.2015 vătămări corporale neînsemnate, însă din motive independente de voința făptuitorului acesta nu și-a dus intenția până la capăt, deoarece a fost somat de către locatarii blocului locativ în momentul când încerca să fugă de la locul comiterii infracțiunii, prin ce ar fi cauzat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 1 710 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Partea vătămată Samburic Elena, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material în sumă de 40 301 lei, prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în sumă de 3 000 lei.

În motivarea apelului a invocat că instanța a dat o apreciere pripită, precum că bunurile sustrase pot fi catalogate ca metal uzat motivând că inculpatul Bandrabura Gheorghii le-a vândut aceste bunuri la colectarea metalului uzat cu prețuri care sunt stabilite la kilograme, dar nu ca bunuri care pot fi utilizate în continuare. Or, aceste bunuri erau demontate temporar și au fost depozitate în ograda locuinței care-i aparține familiei Samburic, pentru instalarea lor ulterioară în casă ca o instalație pentru încălzirea casei de locuit fiind singura sursă producătoare de căldură.

Prima instanță la stabilirea listei bunurilor sustrase urma să aprecieze și valoarea acestora, după cum a declarat partea vătămată Samburic Elena și au confirmat martorii Pruteanu Aureliu și Margine Valentina.

La fel, a menționat că argumentul instanței precum că urmează a fi dispusă expertiză merceologică pentru stabilirea prețurilor bunurilor sustrase, nu poate fi reținut, deoarece

instanța urma să-și bazeze concluziile reieșind din declarațiile părții vătămate, care a indicat lista tuturor obiectelor sustrase și prețul acestora, stabilit în dependență de valoarea lor pe piață, de greutatea, proveniența și calitatea lor, iar în caz dacă era înaintat asemenea demers urma a fi respins din motiv că lipsesc obiectele ce urmau a fi expertizate.

3.2. Avocatul Bajurean Ghenadie, în apelul său a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat inculpatul pe capetele de acuzare pe art.190 alin.(2) Cod penal în privința părților vătămate Jalbă Nichifor și Fiodorov Iurii, iar în baza art.186 alin.(2) lit. c), d), 27, 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, sa-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate și în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, să fie încetat procesul penal în privința inculpatului, iar acțiunea civilă depusă de partea vătămată Samburic Elena să fie respinsă.

În motivarea apelului a invocat că vinovăția lui Bandrabura Gheorghii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) Cod penal, pe epizodul părții vătămate Jalbă Nichifor nu a fost confirmată prin probele administrate, fiind puse la baza sentinței doar contractul nr.xxxx din xxxx în baza căruia a fost luat în credit un telefon mobil de la Moldtelecom și răspunsul de la Moldtelecom prin care se comunică că în baza contractului menționat lui Jalbă Nichifor i-au fost prestate servicii de telefonie mobilă. Astfel, Bandrabura Gheorghii urma a fi achitat pe acest capăt de acuzare din lipsa de probe care ar confirma vinovăția lui.

La fel, pe capătul de acuzare a săvârșirii de escrocheriei în privința lui Fiodorov Iurie nu au fost administrate probe care ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea acestei infracțiuni. Atât partea vătămată, cât și martorul Mămăligă Constantin au declarat că inculpatul nu a participat la săvârșirea acestei infracțiuni.

De asemenea, apelantul a menționat că prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor legale la soluționarea chestiunii privind pedeapsa penală aplicată inculpatului, motivând că este prea aspră, inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește în cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, apelul declarat de avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului Bandrabura Gheorghii a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de partea vătămată Samburic Elena a fost admis, casată parțial sentința, în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Au fost admise pretențiile Elenei Samburic, dispunându-se încasarea din contul lui Bandrabura Gheorghii în beneficiul lui Samburic Elena prejudiciul material în sumă de 40 301 lei, prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei, și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 lei.

În rest dispozițiile hotărârii atacate au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Bandrabura Gheorghii de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d), 186 alin.(2) lit. c) și d), 190 alin.(2) lit. c), 190 alin.(2) lit. b) și c) și art.27-187 alin.(2) lit. e)

Cod penal.

Deși inculpatul a recunoscut vina parțial în cele imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel că, argumentele invocate de avocatul inculpatului au fost respinse, menționând că vin în contradicție cu probele din speță, iar declarațiile inculpatului au fost apreciate critic și calificate ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru faptele comise și această versiune nu coroborează cu celelalte probe, ci dimpotrivă este combătută de întreg probatorul examinat.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, considerând că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și rațională cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Referitor la soluționarea acțiunii civile instanța de apel a menționat că din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă cu certitudine că prejudicial material cauzat părții vătămate Samburic Elena constituie 45 301 lei, ce constă din bunurile sustrase de către inculpat și anume: costul țevilor la suma de 14 557,47 lei, a radiatoarelor în sumă de 21 306 lei, a 3 baloane de gaz în sumă de 2 640 lei, precum și un cărucior pentru invalizi în sumă de 1 800 lei, în total fiind suma de 40 301 lei, prejudiciu, care constă din costul bunurilor sustrase, înaintate inculpatului în învinuire și rechizitoriu, astfel, în legătură cu recunoașterea acestuia vinovat de comiterea sustragerii date, urmează a fi încasată și suma solicitată de partea vătămată în mărime 40 301 lei, cu titlu de prejudiciu material, precum și cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în mărime de 3 000 lei.

Cerințele părții vătămate Samburic Elena privind încasarea de la inculpat cu titlu de prejudiciu moral în sumă de 20 000 lei, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate doar în parte, considerând că suma de 2 000 lei este una echitabilă în raport cu cele comise, cu suferințele psihice a părții vătămate în legătură cu infracțiunea comisă.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând drept temei de drept pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și din acest motiv solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe capetele de acuzare pe art.190 alin.(2) Cod penal în privința părților vătămate Jalbă Nichifor și Fiodorov Iurii, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d), 27, 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, sa-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, iar acțiunea civilă depusă de partea vătămată Samburic Elena să fie respinsă ca nefondată, invocând repetat aceleași motive ca și în cererea de apel (pct.3.2. din decizie), considerând că instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta este inadmisibil, ca vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În același context, instanța de recurs constată că, din conținutul recursului rezultă că autorul acestuia contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire în baza art.190 alin.(2) lit. c), 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal a fost comisă de către inculpat, iar în baza art.186 alin.(2) lit. c), d), 27, 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile date în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești contestate.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel, la examinarea apelului a respectat întocmai prevederile art.414 alin.(2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că instanța de apel a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art.190 alin.(2) lit. c), 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate, nefiind confirmată prezența elementelor ce sânt caracteristice pentru dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, a format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c), 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, privind existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a părților vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția inculpatului nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile părților vătămate Fiodorov Iurii și Jalbă Nichifor, martorului Butnaru Valentin cât și probele materiale, care sânt amănunțit descrise în decizia instanței de apel, cât și în sentință, și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Bandrabura Gheorghii în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c), 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunilor date.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond și apel incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe și nu se încadrează în cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reține că asupra motivelor invocate de partea apărării în recurs, descrise în pct.3.2, 5 ale prezentei decizii, instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor, nefiind necesară reluarea ori completarea argumentelor deja expuse în decizia atacată cu recurs ordinar, care întru totul resping afirmațiile recurentului și critica adusă hotărârilor instanțelor atacate, sub aspectul nevinovăției inculpatului.

În ce privești argumentul recurentului referitor la greșita individualizare a pedepsei, Colegiul penal ține să enunțe că, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, corespunde principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale, la

stabilirea căreia instanțele au dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, au ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de caracterul prejudiciabil al faptei săvârșite, precum și de caracteristicile inculpatului, că anterior acesta a fost condamnat și antecedentele penale sunt nestinse, se află la evidența medicului narcolog, prejudiciul nefiind restituit, circumstanțe ce au permis instanțelor de a conchide că corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, iar aplicarea unei pedepsei mai blânde inculpatului, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Totodată, în recursul declarat de recurent acesta critică soluția instanței și în latura civilă, însă Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a soluționat acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Samburiac Elena, costul total al bunurilor sustrase fiind unul real și astfel, careva temeii de a interveni în soluția adoptată instanța de recurs nu are.

În concluzie instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeii de fapt și de drept, care au dus la respingerea argumentelor apelului declarat de partea apărării referitor la nevinovăția inculpatului și admiterea apelului părții vătămate în latura civilă, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, lipsind temeii pentru casarea acesteia.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia, iar dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, nu se încadrează în temeii de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului Bandrabura Gheorghii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Bandrabura Gheorghii xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 22 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma